

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 28496

гр. София, 29.08.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
закрито заседание на 29.08.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Теодора Милева

ЧЛЕНОВЕ: Ани Методиева

Петър Савчев

като разгледа дело номер **9035** по описа за **2025** година докладвано от съдия Теодора Милева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на „КУЛ ТЕХ“ ЕООД, „ЕЛДИС“ ЕООД, „ЕЛЛАБ БЪЛГАРИЯ“ ООД, „ЕМСИСТ-6“ ООД и „НЕЗАВИСИМ ЕЛЕКТРОМЕРЕН КОНТРОЛ“ ЕООД, всичките чрез адв. С. К. – САК, срещу Заповед №2010-513 от 29.07.2025 г. на Председателя на ДАМТН [населено място].

В жалбата е направено **ОСОБЕНО ИСКАНЕ** за отмяна на допуснатото предварително изпълнение на оспорената заповед и да бъде спряно изпълнението на обжалвания акт до приключване на производството.

Жалбоподателите твърдят, че в заповедта се съдържа изрично разпореждане за предварително изпълнение (заповедта влиза в сила в срок от един месец след датата на обнародването ѝ в ДВ). Излагат се подробни съображения, че разпореждането е незаконосъобразно и необосновано. Релевират се доводи, че липсват каквито и да е мотиви и аргументи в заповедта, които да водят до необходимостта от допускане на предварително изпълнение. Сочи се, че ако заповедта не бъде спряна, това директно ще доведе до спиране на дейността на дружествата, като това би довело не само до вреди на самите тях, но и за цялото общество. Твърди се, че е налице възможност за настъпването на имуществени вреди.

Ответната страна изразява становище за неоснователност на искането.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с материалите по делото и посочените от жалбоподателя доводи, намира искането за допустимо, като подадено в срок, от активно легитимирано лице, с правен интерес.

Разгледано по същество искането е и основателно, поради следното:

Съгласно чл. 180, ал. 1 и ал. 2 от АПК, жалбата не спира изпълнението на общия административен акт, но съдът може да го спре на основанията и по реда на чл. 166, ал. 2 и ал. 3 от АПК. Съгласно чл. 166, ал. 2, изр. първо от АПК съдът може да спре предварителното

изпълнение, ако то може да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

В тежест на жалбоподателите е да изложат обстоятелствата и при необходимост да представят доказателства, от преценката на които може да се направи извод за реална възможност за понасяне на неимуществена или имуществена вреда (намаляване на приходи, печалби и т. н.), която по своите параметри е значителна или трудно поправима. Същите сочат, че от изпълнението на акта ще се стигне до прекратяване на дейността на петте дружества и до освобождаване на квалифициран персонал. Освен изложеното твърдят, че ще има вреди за цялото общество, доколкото няма да има дружества, които да правят подобни измервания, поради липса на икономически интерес.

С оспорената заповед № 2010-513 от 29.07.2025 г. на председателя на ДАМТН, периодичността на последващите проверки на средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол са променени както следва: еднофазни електромери – от шест години (съгласно заповед № А-616/11.09.2018 г.), периодичността на проверките се увеличава на девет години; трифазни електромери, използвани по предназначение за отчитане на електроенергия – от четири години (съгласно заповед № 2010-291/18.05.2023 г.), периодичността на проверките е увеличена на шест години.

Целта на Закона за измерванията е регламентиран в чл. 2, т. 1 - в съответствие с националните интереси да защитава живота и здравето на хората и околната среда от вредни въздействия, както и имуществото на физическите и юридическите лица от неблагоприятни последици, които могат да настъпят вследствие на неверни резултати от измерванията. Безспорно е, че установената периодичност на проверките на еднофазните и трифазните електромери цели удостоверяване на съответствието на електромерите с чл. 44 от Закона за измерванията - да бъдат технически изправни, правилно употребявани и по предназначение; да не е променено съответствието им с одобрения тип или с изискванията към тях; да се заявяват и представят за последваща проверка в Българския институт по метрология или пред избрано от тях лице, оправомощено за проверка; да не се използват средства за измерване без знаците по чл. 35, чл. 39, ал. 1 и чл. 43, ал. 1. Видно от изложеното, последващите проверки целят използването на годни, безопасни и съответстващи на изискванията електромери – еднофазни и трифазни. Целта на удължения срок на последващите проверки е намаляване на финансовата тежест върху лицата, които използват средствата за измерване, при заплащане за извършената проверка. Петимата жалбоподатели са единствените сертифицирани дружества в България за упражняване на тази дейност. Настоящият съдебен състав намира, че предварителното изпълнение на заповедта за удължаване на срока за последващи проверки би могло да доведе до неблагоприятни последици за имуществото на физическите и юридическите лица, които използват измервателните уреди или отчитат електроенергията въз основа на тях. От друга страна, възможността за спиране на дейността на дружествата, които извършват последващите проверки, поради липса на приходи в действителност представлява значителна вреда за тях и за наетия при тях персонал. Не без значение е и обстоятелството, че в тези дружества работят подходящи специалисти с необходимото образование и квалификация, свързани именно с измервания на електромери и липсата на други дружества, освен жалбоподателите, и квалифициран персонал, би могло да доведе до невъзможност да се извършва дейността по Раздел III от Закона за измерванията.

Предвид изложеното, съдът счита, че от съдържанието на оспорения общ административен акт и от доказателствата по делото се установяват законовите изисквания за съществуване на опасност, както за дружествата – жалбоподатели, така и за гражданите и юридическите лица, да настъпят, както значителни, така и трудно поправими вреди. Оспорената заповед касае удължаване на срока

за извършване на последващи проверки на електромери с три години за еднофазните и с две години за трифазните. При липсата на такива проверки, лицата, които ги осъществяват ще загубят преимуществената част от доходите си и ще се наложи спиране на дейността им за най-малко две години, което влече след себе си и освобождаване на квалифицирания персонал. Това от своя страна би лишило държавата от специалисти, които да осъществяват проверки (както последващи, така и първоначални и след ремонт), което ще се отрази на ползвателите на електрическа енергия, чиято консумация се отчита с електромери, както и на юридическите лица - търговци на електрическа енергия. Предвид изложеното, в случая е налице обезпечителна нужда от спиране изпълнението на оспорения общ административен акт. При преценка дали опасността вредите за жалбоподателите да са противопоставими на обществения интерес от изпълнение на приетия общ административен акт (презюмиран с чл. 180, ал. 1 от АПК), настоящият състав съобрази, че от една страна част от обществен интерес е ограничаване на разходите за заплащане на последващите проверки на електромерите, заплащани от собствениците им. Техният интерес действително е за изпълнение на оспорената заповед. Но срещу този интерес стои, както интересът на цялото общество за съответстващи на изискванията електромери и квалифицирани специалисти, които да извършват проверките за съответствието, така и частният интерес на дружествата по чл. 44 от ЗИ, които са наели персонал, съответстващ на изискванията на закона и които получават печалба от тази дейност. При съобразяване на всички аспекти на обществения интерес, настоящият състав счита, че опасността за настъпване на посочените значителни и трудно поправими вреди за обществото и жалбоподателите, е противопоставим на интереса за ограничаване на разходите за заплащане на последващите проверки на електромерите.

Предвид горното, на основание чл. 180, ал. 2 във връзка с чл. 166, ал. 2 и 4 АПК, АССГ, втори касационен състав,

О П Р Е Д Е Л И :

СПИРА изпълнението на заповед № 2010-513/29.07.2025 г. на председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор [населено място].

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: